किष्किन्धाकाएउं

एवं विलपतीं तारां पतिशोकपरिख्नतां । उत्यापयत्ति स्म तदा वानर्यः शोकविक्कलाः ॥ ४०॥ सुग्रीवेण ततः सार्धमङ्गदः पितरं रुदन् । चितामारोपयामास क्रन्दमानो मुझर्मुझः ॥ ४१॥ ततो श्रीं विधिवद्वा मो श्पमव्यं चकार् ह । पितरं दीर्घमधानं प्रस्थितं व्याकुलेन्द्रियः ॥ ३२ ॥ बालिनं ते तु सत्कृत्य विधिपूर्वं प्लवङ्गमाः । म्रातग्मुरुदकं कर्तुं पम्पां शीतज्ञत्नां शुभां ।। ^१३ ।। ततः कृतोद्काः सर्वे पम्पायां क्लिन्नवाससः। त्राजम्मू राघवं द्रष्टुं लद्मणं च मरुौजसं ॥ ३८॥

इत्यार्षे रामायणे किष्किन्ध्याकाएँ बालिसत्कारो नाम चतुर्विंशतितमः सर्गः ॥